kes aga end üks tund aega ahju pingi pääl soendada ja puhkada soowiksiwad, enne kui oma teed edasi peawad rändama. Nad wõisiwad selkombel kõnet Juhani ja tema naese wahel päält kuulda, ilma et wiimist ta mõtete awaldamistes oleks ekstitatud saanud.

Pärast seda, kui kõik seda mõõda, kui enne kokku kõneldud, oli tehtud ja Juhan pääle kottu jõudmist oma neli saatjat oma naise ees Poolakaiks tunnistanud ja ahju kõrwale istuma säädnud oli, ütles Maret oma mehele: „Ma olen kartohwli suppi ja klimpisi sinu jauks hoidnud; sõõ nüüd esite, enne kui mulle jutustad, kuidas asjaga läks!"

„Mu kõht ei ole mitte tühi," wastas Juhan oma abikaasale, „ma wõin sulle jutustada," ja hakkas siis oma esimest wahetust, kus ta lehma hobuse wastu sai, naisele jutustama.

„Sääl oled sa üsna õigeste teinud," ütles Maret, „üks ilus lehm on kõigite palju rohkem wäärt, kui hobune, kes mitte noorega ülepää enam suur asi ei ole, kuidas ka seda see wahetaja sinule seletanud on."

„Ja," rääkis Juhan edasi, „nüüd tuli tõine, see ütles, et praeguse kõrge põhuhindade ajal igal mehel raske olla, üht lehma ületalwe pidada ja pakkus mulle mu lehma wastu üht raswast siga, midas ma ka wastu wõtsin."

„Ja, see on üsna tõsi," arwas naene Maret, „põhk on sell aastal wäga kallis, seda wõime parem kallilt ära müüa, aga üks niisugune nuumatud siga ei sõõ midagi enam, muud kui tapa ja sõõ teda."

„Ja, aga üks tõine arwas suure waewa olewat, seesuguse halwa ilmaga, üht „nuumatud siga kodu ajada ja sääl juures olla weel küsida, kas niisuguse liialt sõõdetud sia liha marjust puhas on? tema pakkus mulle oma kitse mu sia eest, see oli mu meele järele ja ma wõtsin ta pakkumist lahkeste wastu."

„Sellega olen ma üsna ühes nõus," wastas selle pääle naene Maret, „see oleks ju kole olnud, kui sa siga oleks pidanud kodu ajama ja päälegi on mul kitsed palju armsa-

PÃƒÂ¤rnu Eesti-rahva Kalender 1881, lk. 27